

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. Catholica Ecclesia Francisco I. Galliarum regi, & Carolo V. Imperatori
salutem suam & incolumitatem debet in suis terris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

animos severitate illa quamvis iusta suppliciorum exulceratos, demulceret ac reconciliaret, quum in-
terim nihilominus Edicta contra Lutheranos ex-
sequutioni mandarentur. Hac Legatione Langæus
id à Protestantibus meruit, ut (sicut Historia sæ-
pius à nobis citata loquitur) non tam Dei quam re-
gis voluntati in eo obsequutus esse dictus sit.

V. Ex quo factum est, ut quamdiu Franciscus I.
rex vixit, hæresis tamquam compedibus illigata,
nusquam potuerit progredi, aut stabiliri. Tanto e-
nim studio pro Dei honore & tranquillitate Eccle-
siæ rex excubabat, ut omnes hæreticorum fraudes
facile deprehenderet, eluderet atque elideret. Vix
Sisyphi illi saxum illud suum contra montem pro-
voluere cœperant, quum statim regia manus ad-
fuit, rursusque illud ad imum usque dejecit. Nec
tamen cessabant hæretici, sed labore velut in or-
bem redeunte, ut alter ille Sisyphus, qui protruden-

Saxum, sudans, nitendo, non proficit hilum.

spe omni tandem frustratos se viderant Fateamur
libere quod fatendum est, nisi Christianissimi hu-
jus regis tanta cura & sollicitudo in conservanda
Catholica religione intervenisset, ardentissimum
illum Gallorum erga eandem ardorem ac zelum in
glaciem abiturum fuisse. Et quamvis regis ani-
mus, ut supra diximus, undique omnibus machi-
nis oppugnaretur, divina tamen providentia fir-
mus atque immotus perstitit, ejusque exemplo ce-
teri etiam, quantumvis novitatis avidi, in officio
permanerunt. Hinc illud quod in supra citata Hi-
storia scriptum exstat: *Magnates tum capisse volun-
tates suas & affectus ad regis voluntatem accommoda-
re, & paulatim in Sacra Scriptura (id est, Novi E-
vangeli) lectione tepidiores, tandem etiam omnibus
aliis deteriores factos esse. Quod si alter horum Monar-
charum, Franciscus aut Carolus, sectariorum causam
suscepisset, sine dubio hæresis dimidium veluti
Christianitatis orbem inundatura fuerat. At illi
velut ob imperii æmulationem simultates exerce-
bant; sic in Catholicæ Ecclesiæ defensione mutuis
studiis conspirabant; uterque S. Sedis observandis-
simi, & acerrimi Lutheranorum hostes.*

Hinc ille qui virorum doctrina & pietate illu-
strium, id est, omnis generis hæreticorum (neque
enim aliud nomen reperio, quo miscellaneam illam
diversarum sectarum hominum, quorum in libro
illo elogia pulcra scilicet descripta exstant, collu-
viem comprehendam) ille, inquam, qui suæ farine
hominum Icones divulgavit, excusat se, quod inter

eos regi quoque huic nostro locum esse voluerit,
quasi tali honore, credo, minus digno. Sic enim lo-
quitur: *Ne tu agre fer, rex potentissime (neque enim
Christianissimi eum nomine dignatur) quod huic qu-
que libro, quamvis iis, tantum quibus tu vivos acerrime
adversatus es, dedicato, tuum nomen insertum est.*
Et tu, Christiane lector, ne indignare, quod hic
quoque ejus vides imaginem, qui puræ doctrinæ sū-
mus fuit adversarius. Quæ quidem ille ideo dicit,
quod ejus imaginem post quinquaginta duorum Mi-
nistrorum, diversarum & inter se pugnantium secta-
rum, collocasset, atque ita cum famelicis illis Pæda-
gogis, Monachis incestuosus, scholaribus & sacer-
dotibus luxuriosis ac dissolutis, qui inferni thronū
stabilire, & divina ac cælestia religionis mysteria
proculcare conati sunt, conjunxisset: in quo sane tam
gloriosi Principis memoriam ac famam, non parum
læsit. O picturas illas incompatibiles, hominū mu-
torum quidem, nihilo tamen minus inter se digla-
diantium! Omnia hic muta sunt fateor: at in ipso ta-
men silentio dissonum quoddam murmur variarum
& pugnantium doctrinarum auditur. An vero non
dico tam magnus ac potens, sed tam pius ac religio-
sus Princeps inter illos, turbarum ac seditionū so-
mites, inter Claustrorum monasticorum excrē-
ta, inter scholasticas ac pædagogicas sordes, inter
omnis impietatis inquinamenta collocari debuit?
Conjunctio sane hæc vel mixtura nullam omnino
habet proportionem. Consociatio hæc transfuga-
rum ab Ecclesia cum Rege Christianissimo & pri-
mogenito Ecclesiæ filio valde dispar est & mostro-
sa. An tu mi homo, tanti regis nomen ac gloriā, et-
iam præstantissimorum Scriptorum stilo majorem
ac digniorem, tam exiguo contemti libelli angulo
comprehendi posse putas: illius forte exemplū imi-
tatus, qui integrā Homeri Iliada minutissimis li-
teris descriptā, nuci inclusit. Nūquid potius, o mag-
ne & invictæ Monarcha, locū Xerxis aut Alexandri
magni dignitati, pompæ & magnificentiæ æquale
merebaris; quorum hic Athon montem pro statua
sibi efformari iussit? Itane hominē sub imperio tuo
natum, hæreditario illo Galliæ regibus titulo te
defraudare, & tamquam Jesu Christi Adversarium
infamare. Neque tamen rex optimus omni illa sua
vigilantia & cura impedire potuit, quo minus divi-
na contra peccata nostra exardente indignatione,
gravissimis malis ac miseriis in regnum hoc aditus
fuerit patefactus. Spes quidē fuerat, fore ut hære-
ticorū cineribus hæresis sepeliatur; quæ tamē sub-
inde repullulavit, divinæ iræ & præcæcia & adm-
nistrata.